

SKUPNOST

5. številka
XXXII. LETNIK

Glasilo skupščine občine Ljubljana Moste – Polje

Glasilo občinske skupščine Ljubljana Moste-Polje. Časopisni svet: Jože Peklenk, predsednik. Andrej Blatnik, Mateja Černe, Marjan Kovačević-Beltram, Viljem Klemenc, Niko Lukež, Albin Mahkovec, Bogdana Rejc, Stanka Ritonja, Jože Sojer, Bogdan Sturm, Janez Vrbošek. Člani uredništva: Andrijan Lah, Milan Skledar, Jože Poglajen, Edward Svetek in Slavko Gerlica, tehnični urednik. Glavni in odgovorni urednik: Marjan Kovačević-Beltram. Lektorica: Suzana Kösner. Naslov uredništva Naše skupnosti: Ljubljana, Proletarska c. 1, telefon 101-244 int. 270. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Tisk: Tiskarna Ljudska pravica Ljubljana. Glasilo Naša skupnost izhaja mesečno v nakladi 10.000 izvodov in je brezplačno. Po mnenju Republiškega sekretariata za informacije št. 23/91 z dne 13. marca 1991 je glasilo oproščeno temeljnega davka od prometa proizvodov.

SPREJETJU NOVEGA STANOVANJSKEGA ZAKONA NA ROB

V skladu z novim stanovanjskim zakonom bodo občine postale glavne nosilke (beri izvajalke) celotne stanovanjske politike na svojem območju. Prav tako bodo oziroma so z veljavo novega stanovanjskega zakona, ki ga je pred kratkim sprejela Skupščina Slovenije in je izšel v uradnem listu 11. oktobra letos, »last« občin in mesta Ljubljana postala tudi dosedanja stanovanjska podjetja.

»Tako mora tudi občina Moste-Polje na novo voditi register, ki ne bo vseboval le velikosti stanovanj, ampak tudi seznam stanovalcev in še marsikaj drugega,« je med drugim povedala sekretarka sekretariata za občo upravo občine Moste-Polje Vesna Mišič.

V zvezi s prodajo stanovanj SLP (stanovanj iz splošnega ljudskega premoženja, op.p.) je treba upoštevati,

da je celotni sklad z vsemi družbenimi, lastniškimi in občinskimi stanovanji eno, nekaj drugega pa stanova-

nja, katerih lastnik je občina. Občina ima 985 stanovanj SLP in 176 nadomestnih stanovanj za rušence. S stanovanji SLP je doslej gospodaril mestni sekretariat za stanovanjsko gospodarstvo, z nadomestnimi stanovanji pa sklad stavbnih zemljišč mesta Ljubljana. Za vse skupaj je bil torej značilen grenkoben priokus, ki ni mogel vzbujati drugega kot čudenje.

Z novim zakonom pa bo, kot že rečeno, gospodar postala občina. Zdaj razpravljajo o prerazporeditvi ljudi, ki so se s tem ukvarjali doslej, vendar bo preobrazba tudi na tem področju zahtevala svoje žrtve. Za osvežitev spomina: najprej so obstajali sisi, občinski sisi so postali mestni, na podlagi ustavnih amandmajev in tega, kar se je dogajalo potem, ko so sise odpravili, je začasno na podlagi odlokov njihovo funkcijo prevzel mestni upravni organ, zdaj pa vse skupaj spet vračajo v občinsko pristojnost.

(nadaljevanje na 2. strani)

POMEMBNA PRIDOBITEV

V ponedeljek, 28. oktobra, je bila v zdravstvenem domu v Novih Fužinah slovesno odprta nova lekarna, ki je pomembna pridobitev ne le za to območje. Nova lekarna je prva v Ljubljani, ki je plod sodelovanja SALUS-a in zavoda Lekarne Ljubljana.

(nadaljevanje na 6. strani)

Begunci tudi v naši občini

Nesreča, ki je prizadela sosednjo državo Hrvaško, je vedno večja. Slovenci v to nesrečno vojno sicer nismo neposredno vpleteni, vendar pa do nje tudi brezbrizni ne moremo in nečemo biti. Ena izmed posledic te vojne, ki Slovenijo še kako zadeva, so prav gotovo hrvaški begunci, ki v vedno večjem številu prihajajo v našo državo. Veliko jih je tudi v naši občini. Pod svoje okrilje jih je sprejel RDEČI KRIŽ Slovenije. Kako je zanje poskrbljeno, nam je povedala gospa Marjeta Ajnik, ena izmed prostovoljcev, ki pomagajo beguncem v zbirnem centru Rdečega križa na Šmartinski cesti.

g. Marjeta Ajnik, RK Slovenije: V Ljubljani sta trenutno dva zbirna centra za begunce iz Hrvaške. Eden je na Viču, drugi pa tu, na Šmartinski 135. K nam lahko pride vsakdo, ki ima status begunca. Ta status lahko dobijo: mati z otrokom do 14. leta starosti, otrok (če je sam) do 18. leta, moški nad 65 let, ženska nad 60 let ter bolni in invalidi. Razumljivo je tudi, da sprejemamo le ljudi s kriznih območij. Tako je večina beguncem, ki so nastanjeni pri nas, iz Zadra, Dubrovnika, Vukovarja, Osijeka ter še nekaterih drugih prizadetih območij. Pri nas je trenutno 317 ljudi, od tega 170 otrok, 117 žensk ter 30 moških.

Kaj pa preostali, ki ne izpolnjujejo pogojev za status begunca?

K nam je resnično prišlo že kar nekaj takih oseb, ki teh pogojev ne izpolnjujejo. Takim ljudem ponavadi pustimo prenočiti, potem pa jim pač povemo, da morajo zase poskrbeti na kak drug način. Pri tem pride pogosto do vroče krvi, saj so ljudje v stiski zelo razdražljivi. Vendar pa se moramo mi držati pravil, saj kljub temu, da za enkrat prostor še je, naše zmožnosti vendarle niso neomejene. Lahko povem tudi to, da se že tako popolnoma ne držimo pravil, ter da marsikaj sprejemamo pod svojo streho tudi koga, ki sicer v celoti ne izpolnjuje pogojev za pridobitev statusa begunca.

Kako pa je za te ljudi poskrbljeno?

Razumljivo je, da tem ljudem ne moremo dati prav vsega, kar

jim je bilo na silo odvzeto, vendar pa si upam trditi, da jim pri nas, kar zadeva materialne potrebe, ničesar ne manjka. Nudimo jim prenočišče, tri obroke na dan (od tega dva toplata, ki ju pripravijo na SCT), obleko ter druge reči, ki so potrebne za življenje. Jedilnike smo sestavljali kar skupaj z begunci, tako da je hrana kolikor se da po njihovem okusu. Nekateri šoloobvezni otroci, predvsem tisti do 4. razreda, obiskujejo pouk na OŠ Jože Moškrič, med begunci pa sta tudi dve učiteljici, tako da improvizirani pouk poteka tudi na ta način. Poleg stvari, ki jih kupujemo z denarjem Rdečega križa, je beguncem na voljo še veliko stvari, ki jih k nam, na Šmartinsko 135, prinesejo posamezniki. Ljudje prinašajo predvsem oblačila, igrače za otroke in podobno. Povedati moram še to, da zelo dobro sodelujemo tudi z organizacijo KARITAS.

Ali so pri vas le begunci hrvaške narodnosti?

Večina je seveda Hrvatov, nekaj pa tudi Muslimanov. K nam je prišla tudi skupina pribeglih vojakov JA makedonske narodnosti. Ti seveda niso mogli ostati pri nas.

Ali obstaja poleg zbirnega centra še kakšna druga oblika pomoči?

Beguncem, ki sicer niso nastanjeni pri nas, razdeljujemo tudi pakete s hrano. Do zdaj smo jih razdelili že 385. V teh paketih je hrana za štiričlansko družino, ki zadostuje za mesec dni.

IZTOK STRŽINAR

NEKOLIKO VEČ REDA V ŠPORTU?

Medtem ko se na nacionalni ravni razplamteva polemika med športnimi (in političnimi) funkcionarji o tem, ali naj slovenski vrhunski športniki še nastopajo za jugoslovanske barve, oziroma o tem, ali je tak nastop nemoralno dejanje, so se v moščanski občinski skupščini odločili analizirati stanje na, kot smo včeraj rekli, področju telesne kulture in odpraviti razkrite pomanjkljivosti. Gradivo o tem in predlog ukrepov je že odobrila občinski izvršni svet, zadnji besedo pa bodo imeli zbori občinske skupščine.

v občini postaviti na nove temelje. Pri tem se velja zgledovati po vzorih iz razvitenih držav. Njihove izkušnje pa precej natančno določajo vlogo in naloge države, predvsem pri skrbi za zagotavljanje osnovnih pogojev za dostopnost športa vsem državljanom. V tem pogledu naj bi se spremenila tudi vloga športne zveze. Skrbela naj

bi predvsem za svetovanje pri vodenju poslovanja, vzgajala strokovne kadre in zastopala športne organizacije v stikih z državnimi organi, ki so pristojni za šport. S tem naj bi odpadla tudi dilema, kdo naj ustanavlja te zveze; na podlagi svojih interesov naj jih ustanavljajo športna društva.

(nadaljevanje na 6. strani)

CENTER

Zadnjikrat je o problematiki telesne kulture v občini skupščina občine razpravljala pred tremi leti. Od takrat se je marsikaj spremenilo, oziroma ni nič več tako, kot je bilo prej. Zato sestavljalci gradiva menijo, da je treba marsikaj preurediti in šport

Na kateri ravni je smotrno ustanoviti takšno zvezo? Praksa razvitih evropskih držav kaže, da šele na mestni ravni; na primer v Nemčiji jih ustanavljajo v mestih, ki imajo več kot sto tisoč prebivalcev, ali celo le na državni ravni. Pri tem je treba povedati, da nekatere države splošne zveze sploh nimajo ali imajo več konkurenčnih. Nekatere pa imajo le olimpijski komite.

Nekje pokopališče je na hribu,
brez križev, rož, grobovi sami
in prek razpadlega zidu rumena trta,
ki išče luč z ugaslimi rokami.

Ležim v globini tiho, tiho,
v dolini mrzel je večer in pust.
Pri meni noč je in mi sveti.
Joj, lep je molk s prstjo zasutih ust!

(France Balantič, Zasuta usta)
(Fotografiji: Borut Krajnc)